

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை TNPSC தொகுதி II முதன்மை தேர்வு - அலகு II

தேர்வு: ஒருங்கிணைந்த குடிமைப் பணிகள் (முதன்மை) தேர்வு -II (TNPSC Group II Mains)

பாடம் : தமிழ்ச் சமூகம் - பண்பாடும் தொன்மையும்

பகுதி : சங்க இலக்கியம் - செம்மொழித் தமிழ்

பாடத்திட்டம்

சங்க இலக்கியம்.....	2
தமிழ் இலக்கியங்கள் மற்றும் அறநெறிகள்.....	3
தமிழ் இலக்கியங்கள் விரும்பும் வாழ்வியலின் முக்கிய அம்சங்கள்:.....	4
சங்க கால தமிழிலக்கியங்கள்.....	5
தொல்காப்பியம்.....	8
பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்.....	8
நாலடியார் கூறும் அறம்.....	12
சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்.....	14
சீவக சிந்தாமணி.....	17
வளையாபதி மற்றும் குண்டலகேசி:.....	17
காதல் - சங்க இலக்கியங்களில்.....	18
நட்பு - சங்க இலக்கியங்களில்.....	19
உதவி - சங்க இலக்கியங்களில் உதவியின் முக்கியத்துவம்.....	20
வாய்மை - சங்க இலக்கியங்களில் வாய்மையின் முக்கியத்துவம்.....	21
விருந்தோம்பல்.....	21
பெண்களின் நிலை.....	22
வீரம்.....	23
கம்பராமாயணம்.....	25
வில்லிபாரதம் காட்டும் அறம்.....	26
பயிற்சி வினாக்கள்.....	31

© Copyright

The Department of Employment and Training has prepared the Competitive Exams study material in the form of e-content for the benefit of Competitive Exam aspirants and it is being uploaded in this Virtual Learning Portal. This e-content study material is the sole property of the Department of Employment and Training. No one (either an individual or an institution) is allowed to copy or reproduce the matter in any form. The trespassers will be prosecuted under the Indian Copyright Act. It is a cost-free service provided to the job seekers who are preparing for the Competitive Exams.

Director,
Department of Employment and Training.

சங்க இலக்கியம்

சங்கப் பாடல்கள் எட்டுத்தொகை நூல்கள் என்றும், பத்துப்பாட்டு என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருத்தல் காணத்தக்கது ஏராளமான பாடல்கள் ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்து அழிந்து போக, எஞ்சியவற்றைத் தொகுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அக்காலத்து அரசர்கள் புலவர்களின் துணையோடு செயல்பட்டனர். அவ்வாறு தொகுக்கப்பட்டவையே எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டுமாகும். இக்காலப்பகுதியில் படைக்கப்பட்ட இலக்கண நூல்களுள் தொல்காப்பியம் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது.

- சங்க இலக்கியம் பொ.ஆ.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பொ.ஆ.2 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழின் செவ்வியல் இலக்கியங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.
- எட்டுத் தொகுதிகளாகத் தொகுக்கப்பட்ட எட்டு நூல்கள் **எட்டுத்தொகை** என்றும், பத்துப் பெரிய பாடல்கள் **பத்துப் பாட்டு** என்றும் பெயர் பெற்றன.
 - பாட்டு (பத்துப்பாட்டு)
 - தொகை (எட்டுத்தொகை)
- சங்க இலக்கியம் தமிழரின் அக மற்றும் புற வாழ்க்கையைக் களஞ்சியமாகப் பாதுகாக்கிறது.
- சங்கப் பாடல்கள்:
 - 2381 பாடல்கள்.
 - அகத்திணைப் பாடல்கள்: 1862.
 - புறத்திணைப் பாடல்கள்: 519.

சங்கப் புலவர்களின் அடையாளம்

- 473 சங்கப் புலவர்கள், 49 பெண்பாற் புலவர்கள்.
- சங்கபுலவர்கள்:
 - சமூகத்தின் பல்வேறு அங்கங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் (அரசர், வணிகர், மருத்துவர், கணியர்).
 - பாடல் இயற்றிய புகழ்பெற்ற கவிஞர்கள்:
 - "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற பாடலால் புகழ்பெற்ற கணியன் பூங்குன்றனார்.
 - 235 பாடல்களைப் பாடி முதலிடத்தைப் பெற்ற கபிலர்.

சங்க இலக்கியத்தின் தன்மை

- சங்க இலக்கியம் தமிழின் செவ்வியல் தன்மையைச் சான்றாகக் காட்டுகிறது.
- தமிழின் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் உலகளாவிய உயர்மனித விழுமியங்களைப் பெற்றவை.

தமிழ் இலக்கியங்கள் மற்றும் அறநெறிகள்

- இலக்கிய உலகில், அறநெறிக் கோட்பாடுகள் சமூகவியல் நோக்கோடு ஆராயப்படுகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை முதலாகிய ஐந்திணை பற்றிப் பேச வந்த தொல்காப்பியர், வெறுமனே ஐந்திணை என்று மட்டும் சொல்லி நிறுத்தாமல் அதற்கு ஒரு நீண்ட அடைமொழி தருகிறார். 'இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை' என்று பேசுகிறார்.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றாவது உம்

உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்

ஊழ்வினை உறுத்து வந்து ஊட்டும் என்பதூஉம்

-(சிலப்பதிகாரம்)

அறநெறிகள் மற்றும் சமூக அமைப்பு

- தமிழில் பெருமை பெற்ற சங்க இலக்கியங்கள், நாகரிக முன்னேற்றத்திற்குத் தகுந்த வழிமுறைகளை வழங்கியுள்ளன.
- குடும்பம், சமூகம், நாடு போன்ற அமைப்புகளின் உருவாக்கத்திற்கு தொல்காப்பியம் போன்ற நூல்கள் அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்குகின்றன.

வாழ்வியல் நெறிகள்

- சங்க இலக்கியங்கள், இதிகாசங்கள், காப்பியங்கள் போன்றவை சமூக ஒற்றுமை, அறநெறி, பொதுநலன் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகின்றன.
- பெண்களின் சமூக இடம் மற்றும் அவர்களின் பங்களிப்பு பற்றிய விவரங்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தமிழ் இலக்கியங்கள் விரும்பும் வாழ்வியலின் முக்கிய அம்சங்கள்:

அறம், அன்பு, அருள், அடக்கம், அமைதி, அறிவு, ஆற்றல், உண்மை, உழைப்பு, நேர்மை, நாணயம், உயர்வு, ஒழுக்கம், இரக்கம், ஈகை, வீரம், தீரம், காதல், கடமை, நீதி, நெறி போன்ற உயரிய விழுமியங்களை அடக்கமாகப் பிரதிபலிக்கிறது.

- **சூழலுக்கு ஏற்ப ஒற்றுமை:**

தமிழர்கள் தங்களது சமூக சூழ்நிலைக்கேற்ப நெறிமுறைகளையும் வாழ்க்கை வழிமுறைகளையும் உருவாக்கி, ஒற்றுமையாக வாழ தங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டனர்.

- **விழுமியங்களின் வகைப்பாடு:**

இவையெல்லாம் பல வகைகளில் பிரிக்கப்படுகின்றன:

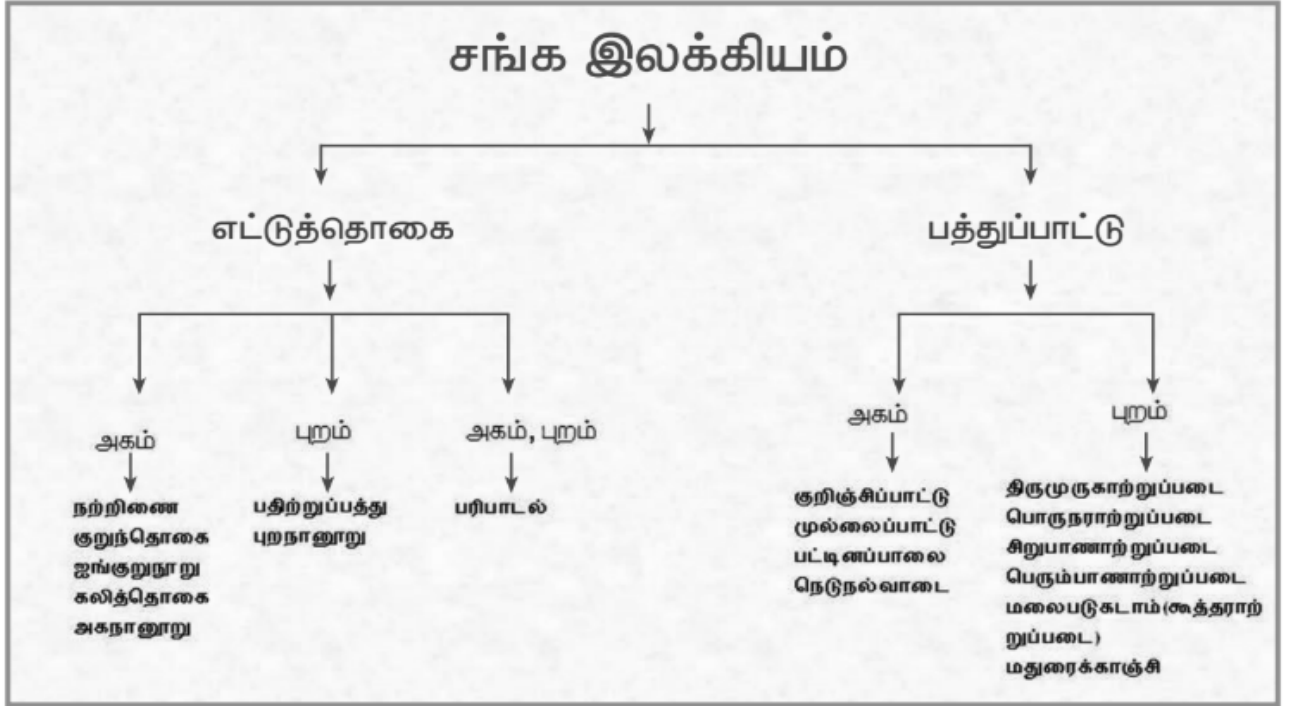
- **அடிப்படையானவை:** காலங்களைக் கடந்து அனைத்து மனிதர்களுக்கும் பொதுவானவை.
- **மாற்றத்திற்குரியவை:** காலத்திற்கேற்ப மாறுபடும் விதிமுறைகள்.
- **மனிதகுலத்துக்கே பொதுவானவை:** அனைத்து சமூகங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியவை.
- **சமூகத்திற்கேற்ப சிறப்பானவை:** குறிப்பிட்ட சமூகத்துக்கே உரியவை.

தமிழ் இலக்கியத்தின் பங்கு:

- சங்க கால கவிதைகளிலிருந்து இதிகாசங்களும் காப்பியங்களும், சமகால படைப்புகளும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் நெறிகளை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்து வருகின்றன.
- இவை மக்களின் நேர்மை, நீதிமுறை, இரக்கம், போன்றவற்றின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கி மனித வாழ்வுக்கான வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றன.

சங்க கால தமிழிலக்கியங்கள்

சங்க கால இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழியின் பாரம்பரியத்தையும் சமுதாய வாழ்க்கையையும் பிரதிபலிக்கும் அவ்வையரிய சொத்தாகும். இவை தொல்காப்பியம், பதினெண்மேல்கணக்கு, பதினெண்கீழ்கணக்கு, மற்றும் ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

1. தொல்காப்பியம்

- சங்க இலக்கியங்களை **அகம், புறம்** எனப் பிரித்துப் பார்ப்பதற்கும், தமிழ் மொழியின் முழுமையான இலக்கணத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு **தொல்காப்பியம்** துணை நிற்கிறது.
- அகத்தியர் எழுதிய **அகத்தியம்** என்ற இலக்கண நூல் இருந்ததாகவும், அதனைத் தொடர்ந்து அகத்தியரின் மாணவரான தொல்காப்பியர் **தொல்காப்பியம்**த்தை எழுதியதாகவும் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் **இறையனார் களவியல் உரையை** அடிப்படையாகக் கொண்டு கூறுகின்றனர்.
- தொல்காப்பியம்** மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட இலக்கண நூலாகும். **எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம்** என்பன அவை. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் ஒன்பது இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2. பதினெண்மேல்கணக்கு

உருவம்

சங்க இலக்கியங்களாகிய மேற்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டனுள், பரிபாடல் என்னும் நூல் பரிபாட்டினாலும், **கலித்தொகை** என்பது கலிப்பாவினாலும் ஆனவை. ஏனைய பதினாறு நூல்களும் ஆசிரியப்பாவால் ஆனவை. **திருக்குறள்**

முதலான பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் வெண்பா யாப்பினால் ஆனவையாகும். அவற்றுள் முதுமொழிக்காஞ்சி மட்டும் குறள்வெண் செந்துறை என்னும் குறள் வெண்பாவின் பாவினத்தால் ஆனதாகும்.

பரிபாடல் என்பது பரிந்து செல்லும் ஓசையுடையது; காமம், பக்தி இவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டது ; 25 முதல் 400 அடிவரை அமைவது; இதற்கெனத் தனியே இசை வகுப்பதும் உண்டு

உள்ளடக்கம்

அகம், புறம், அறம் ஆகிய மூவகைப் பொருண்மைகளைக் கொண்டனவாகச் சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன.

எட்டுத்தொகை நூல்கள் :

தொகைநூல்	தொகுத்தவர்	தொகுப்பித்தவர்	குறிப்பு
அகநானூறு(அகம்), (அகப்பாட்டு), (நெடுந்தொகை)	மதுரை உப்பூரிக்குடி கிழார் மகனார் உருத்திர சன்மன்	பாண்டியன் பெருவழுதி உக்கிரப்	பாடலடி 13 முதல் 31
ஐங்குறுநூறு	புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார்	யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையார்	ஓவ்வொரு திணைக்கும் 100 பாடல், 5 திணைக்கும் 500 பாடல்
கலித்தொகை	நல்லந்துவனார்	புலப்படவில்லை	5 திணைக்கும் கலிப்பாவால் அமைந்த பாடல்கள் உள்ளன
குறுந்தொகை	பூரிக்கோ	தெரியவில்லை	பாடலடி 4 முதல் 8
நற்றிணை	தெரியவில்லை	பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி	பாடலடி 9 முதல் 12
பதிற்றுப்பத்து	தெரியவில்லை	தெரியவில்லை	அரசருக்கு 10 என்ற முறையில் 10 அரசர்கள்மீது 10 புலவர்கள் பாடிய 100 பாடல்கள், (முதல் பத்தும், பத்தாம் பத்தும் கிடைக்கவில்லை

பரிபாடல் (பரிபாட்டு)	கீரந்தையார்	தெரியவில்லை	திருமால் மீது 8 பாடல், செவ்வேள் மீது 31, காடுகாள்(கொற்றவை) மீது 1, வையை மீது 26, மதுரை மீது 4 - என்று 70 பாடல்கள் இருந்தன.
புறநானூறு (புறம்)	தெரியவில்லை	தெரியவில்லை	புறத்திணைப் பாடல்கள்

பத்துப்பாட்டு நூல்கள் :

வ. எண்	நூலின் பெயர்	பாடியோர்/ஆசிரியர்	பாடப்பட்டோர்
1.	திருமுருகாற்றுப் படை - கூத்தராற்றுப்படை	நக்கீரர்	முருகக் கடவுள்
2.	பொருநர் ஆற்றுப்படை	முடத்தாமக் கண்ணியார்	கரிகால் பெரு வளத்தான்
3.	சிறுபாண் ஆற்றுப்படை	நல்லூர் நத்தத்தனார்	நல்லியக்கோடன்
4.	பெரும்பாண் ஆற்றுப்படை	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	தொண்டைமான் இளந்திரையன்
5.	கூத்தர் ஆற்றுப்படை	பெருங்குன்றூர்ப் பெருங் கௌசிகனார்	நன்னன் சேய்நன்னன்
6.	முல்லைப்பாட்டு	நப்பூதனார்	பாண்டியர் நெடுஞ்செழியன்
7.	குறிஞ்சிப்பாட்டு	கபிலர்	ஆரிய அரசன் பிரகதத்தன்
8.	மதுரைக்காஞ்சி	மாங்குடி மருதனார்	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
9.	நெடுநல்வாடை	நக்கீரர்	பாண்டியன்
10.	பட்டினப்பாலை	கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்	கரிகால் பெருவளத்தான்

அகம்

தலைவன் தலைவியருக்கிடையிலான அன்பும் சந்திப்பும் குறித்துப் 'பெயர் சூட்டப் பெறாமல்' எடுத்துரைப்பது அகப்பொருளாகும்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல் என நான்கு இயல்களில் அகப்பாடல் இயற்றுதலுக்கான துறை, கூற்று போன்றன எடுத்துரைக்கப் பெறுகின்றன.

- குறிஞ்சித் திணை - புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் etc
- முல்லைத் திணை - இருத்தல் இருத்தல் நிமித்தம்
- மருதத் திணை - ஊடலும் ஊடல் நிமித்தம்
- நெய்தல் திணை - இரங்கல் இரங்கல் நிமித்தம்
- பாலைத் திணை - பிரிதல் பிரிதல் நிமித்தம்

எனத் திணைகளுக்குப் பொருண்மை வகுக்கப்பட்டன. இவை **உரிப்பொருள்** எனப்படும். இவற்றிற்குரிய நிலமும் பொழுதும் **முதற்பொருள்** எனப்படும். இவை சார்ந்த தெய்வம், மக்கள், ஊர், நீர், பூ, மரம், பறவை, விலங்கு, யாழ், பண், தொழில் போன்றன **கருப்பொருள்** எனப்படும். அவற்றிற்குரிய முப்பொருள்களும் அமையுமாறு பாடுதலே முறையாகும்.

காதல், திருமணம், இல்லறம் என்பனவாக இவற்றின் போக்கு அமையும். இவற்றில் தோழியின் பங்கு அதிகமாக அமையும். காதலித்த தலைவனையே மணக்க வேண்டும் என்னும் தமிழ்ப் பண்டிபாட்டிற்கேற்பத் தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய், தந்தை என ஒருவர் ஒருவருக்கு முறையே காதல் நிகழ்வு முறைப்படி எடுத்துரைக்கப் பெறும். இஃது **அறத்தொடு நின்றல்** எனப்படும். அம்முயற்சி தோல்வியுறுமாயின், தலைவி தான் விரும்பிய தலைவனுடன் அயலாருக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு பிறகு மணம் கொள்வாள். இவ்வகையான நிகழ்வு **உடன்போக்கு** எனப்படும்.

3. பதினெண்கீழ்கணக்கு

- இந்நூல்கள் **ஒழுக்கமும் நெறிகளும்** குறித்து விவரிக்கின்றன.
- **திருக்குறள்:** திருவள்ளுவரால் எழுதப்பட்ட மிக முக்கியமான ஆக்கமாகும்.
 - **குறள் எண்ணிக்கை:** 1330.
 - **பொருள்:** அறம் (மரியாதை), பொருள் (அரசியல்), இன்பம் (காதல்).

4. ஐம்பெரும் காப்பியங்கள்

இவை உயர்ந்த நீண்ட காப்பியங்களாகும் :

1. சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள்.
2. மணிமேகலை - சாத்தனார்.
3. சீவக சிந்தாமணி - திருத்தக்கதேவர்.
4. வளையாபதி (ஆசிரியர் தெரியாது).
5. குண்டலகேசி - நாதகுத்தனார்.

தொல்காப்பியம்

சிறப்புப்பாயிரம் -பனம்பாரனார்

- சூத்திர யாப்பில் அமைந்த தொல்காப்பியம் 1610 சூத்திரங்கள் அடங்கியது. இதற்குப் பனம்பாரனார் என்பார் எழுதிய சிறப்புப்பாயிரம் உள்ளது.
- தொல்காப்பியம் நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையில், அதங்கோட்டு ஆசான் முன்னிலையில் அரங்கேறியதாக இவர் கூறியுள்ளார்.
- மேலும், தொல்காப்பியர் தமக்கு முன் தோன்றிய நூல்கள் பலவற்றையும் ஆய்ந்து வழக்கு, செய்யுள் ஆகிய இரண்டையும் தழுவி நூல் செய்தார் என்கின்றார். மேலும் ஆசிரியர் ஐந்திரத்தில் பெரும் பயிற்சியுள்ளவர் என்றும் கூறுகிறார்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம்:

- தொல்காப்பியம் தமிழ் இலக்கணத்தின் அடிப்படை நூலாகவும், தமிழ் இலக்கியத்திற்கு தனித்துவமான வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகிறது.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பது, தமிழில் தொகுக்கப்பட்ட 18 சிறப்பான நூல்களின் தொகுப்பாகும். இவை குறுந்தொகை, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு போன்ற சங்ககால நூல்களுக்குப் பிந்திய காலத்தில் எழுதப்பட்டது. இந்த நூல்கள் அறம், அகத்துறை மற்றும் புறத்துறை சார்ந்த வாழ்க்கை நெறிகளைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றன.

நூல்கள்	ஆசிரியர்	நூல்கள்	ஆசிரியர்
திருக்குறள்	திருவள்ளுவர்	ஆசார்க்கோவை	பெருவாயின்முள்ளியார்
நாலடியார்	சமணமுனிவர்கள்	பழமொழி நானூறு	முன்றுறையரையனார்
நான்மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார்	சிறுபஞ்சமூலம்	காரியாசான்
இன்னா நாற்பது	கபிலர்	ஏலாதி	கணிமேதாவியார்
இனியவை நாற்பது	பூதஞ்சேந்தனார்	முதுமொழிக்காஞ்சி	கூடலூர்கிழார்
திரிகடுகம்	நல்லாதனார்	-----	-----

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் வகைகள்:

1. அறநூல்கள் (11 நூல்கள்):

அறத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் வாழ்வியல் நெறிகளையும் எடுத்துரைக்கும் நூல்கள்.

2. அகத்துறை நூல்கள் (6 நூல்கள்):

மனித மனதின் உள் உணர்வுகள், காதல், மனம் சார்ந்த விஷயங்கள் விவரிக்கும் நூல்கள்.

3. புறத்துறை நூல் (1 நூல்):

புற உலகின் செயல்களையும் போராட்டங்களையும் எடுத்துரைக்கும் நூல்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பட்டியல்:

வெண்பா வடிவில் இவை பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

நாலடி, நான்மணி, நானாற்பது, ஐந்திணைமுப்பால், கடுகம், கோவை, பழமொழி, மாமூலம், இன்னிலைசொல், காஞ்சி, ஏலாதி.

திருக்குறள் மற்றும் அறநெறிகள்

திருக்குறள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சிறந்த அறநூலாக விளங்குகிறது.

- அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பகுதிகளாக திருக்குறள் அமைந்துள்ளது.
- திருவள்ளுவர் மனிதர்களின் வாழ்வியல் நெறிகளை எளிய சொற்களில் வழங்கியுள்ளார்.

அறத்தின் முக்கியத்துவம்:

அறம் என்பது மனிதனின் எண்ணங்கள், செயல்கள், வாழ்வியல் நெறிகள் அனைத்தையும் நேர்மையாக வழிநடத்துவது.

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் ஆகிய தீய குணங்களைத் தவிர்ப்பதே அறம் என வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார்:

**அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். (குறள் 35)**

இல்லறத்தின் உயர்வு:

இல்லறத்தில் வாழ்பவர்கள் அறநெறிகளை பின்பற்றி வாழ வேண்டும்.

**ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன்இழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. (குறள் 48)**

கல்வியின் முக்கியத்துவம்:

திருவள்ளுவர் கல்வியை உயர்வாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

- கல்வியறிவை நெறிப்படுத்தினால் மனிதனுக்கு எல்லா ஊரும் அவனுடையது:

**யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு. (குறள் 397)**

செல்வத்தின் பயன்பாடு:

செல்வம் அறவழியில் சேர்க்கப்பட்டால், அது பலருக்கும் பயன் அளிக்கும்:

**பண்புடையவரிடம் செல்வம் பயன்மரம்,
உள்ளூர்ப் பழுத்தது போன்றது.**

ஆனால், செல்வம் தவறானவரிடம் சென்றால், அது நஞ்சாகி மற்றவர்களுக்கு தீமை விளைவிக்கும்.

செல்வமும் அதன் நிலையும்

வள்ளுவர் செல்வத்தின் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் விளக்குகின்றார். செல்வம் தவறான இடத்தில் சேரும்போது அது கேடு ஏற்படுத்தும் என்று கூறுகிறார்:

**அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும். (குறள் 169)**

அதனை சரியான இடத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே அவரது
சிந்தனை.

சமூக சமத்துவம் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள்

வள்ளுவர், சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு எதிராகத் தனது குரலை
உயர்த்துகிறார்:

**இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகுஇயற்றி யான். (குறள் 1062)**

இக்குறள் மனிதரின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாத
சமூக அமைப்பின் குற்றத்தைக் குறிக்கிறது.

அரசின் கடமைகள்

ஒரு நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்குவது அரசின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்:

- பொருளைச் சீராக இயற்றல், காத்தல், பகிர்தல் ஆகியவை அரசின்
செயல்பாடுகளாக இருக்க வேண்டும்.
- அரசன் தன் முறையான செயல்பாடுகளால் மக்களுக்குச் சான்றான
உதாரணமாக இருக்க வேண்டும்.

**வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். (குறள் 50)**

மனிதநேயத்தின் முக்கியத்துவம்

வள்ளுவர் மனித வாழ்வின் நற்பண்புகளை வலியுறுத்தி, அன்பு, நாணம்,
வாய்மை, நன்றி அறிதல் போன்ற பண்புகளை மனிதன் தன் வாழ்வில் கொண்டு
வர வேண்டும் என்கிறார்.

அறநெறி வாழ்க்கை

திருக்குறளின் வழியே, அறநெறியை பின்பற்றுவதன் மூலம் மனச் சாந்தியும்
சமூக ஒற்றுமையும் பெற முடியும் என்பதை வள்ளுவர் உணர்த்துகிறார்.

**அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். (குறள் 35)**

நாலடியார் கூறும் அறம்

திருக்குறளுக்குப் பின்னர் அதிக மதிப்பிடப்படும் நீதிநூல் நாலடியார் ஆகும். “நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி” என்ற பழமொழி நாலடியாரின் பெருமையையும், அது திருக்குறளோடு ஒத்த இடத்தில் உள்ளது என்பதையும் விளக்கும்.

நாலடியாரின் தொகுப்பு மற்றும் சிறப்பு

நாலடியார் சமண முனிவர்களால் பாடப்பட்டு, பதுமனார் எனப்படும் தொகுப்பாளரால் தொகுக்கப்பட்டது. திருக்குறளின் கருத்துக்கள் நாலடியாரில் சில இடங்களில் மறுபடி வருகின்றன. நாலடியார் சமண சமயக் கொள்கைகளை வலியுறுத்தி, இன்பத்தை வெறுத்தல், துறவறத்தைப் பாராட்டுதல், ஊழ், மறுபிறப்பு, உயிர்கொலைத் தடை, மற்றும் புலால் உண்ணாமை போன்ற கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

அறிவும் ஒழுக்கமும் – நாலடியார் கருத்துக்கள்

நாலடியார் வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மையை (அனித்தியம்) உணர்த்தி, அறிவும் ஒழுக்கமும் மட்டும் மனிதனின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கக் கூடியவை எனக் கூறுகிறது.

1. அறம் செய்யும் அவசியம்:

- அறச்செயல்களை இடம், காலம் கருதாமல் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.
- “கரும்பின் சாற்றை” போல மற்றவர்களுக்கு பயன்படும் வாழ்க்கை கொண்டாடப்படுகிறது.

2. செல்வத்தின் வழிகாட்டல்:

- செல்வத்தை நல்வழியில் சேர்த்து, அதனை பலருக்கும் பகிர்ந்து கொள்வதை வலியுறுத்துகிறது.

3. நட்பு பற்றிய நெறி:

- கற்றறிந்தவர்களின் நட்பு “அடிக்கரும்பை” உண்பது போல இனிமை தரும்.
- வறுமையும் நற்பண்பும் இல்லாதவரின் நட்பு “நுனிக்கரும்பை” உண்பது போல வேதனை தரும்.

4. பிறப்பை விட கற்றல் முக்கியம்:

- களர்நிலத்தில் பிறந்த உப்பினை நல்ல நெல்லுடன் ஒப்பிட்டு, பிறப்பை விட கற்றல் முக்கியம் என கூறுகிறது:
“கடைநிலத்தோ ராயினும் கற்றறிந்தோரை
தலைநிலத்து வைக்கப்படும்.”

5. தீர்க்க முடியாத பழிகள்:

- அறிவில்லாதவரின் நட்பை விட அவர்களின் பகையே சிறந்தது.
- எதையும் தாங்க முடியாத நிலையை அன்புடன் எளிய சொற்களால் நாலடியார் நம் மனதில் பதிக்கிறது.

பிறநூல்கள் மற்றும் அறத்தின் வழிகாட்டுதல்

நாலடியார் தவிர, ஆத்திசூடி, மூதுரை, வெற்றிவேட்கை போன்ற நூல்கள் அறநெறிகளை எடுத்துரைக்கின்றன. அவற்றுள்:

- **ஆத்திசூடி:** ஔவையார் பாடிய அறநெறி முழு உலகத்திற்கும் வழிகாட்டுகிறது.
- **நன்னூல்:** இலக்கண நூலாக இருந்து, கற்றல் முறைகளை விளக்கி, அறிவை வளர்க்கும் வழிகளை முன்னிறுத்துகிறது.

நல்லாசிரியர்-நல்ல மாணவர் முறைமை

நன்னூல், ஆசிரியர்களின் தரம் மற்றும் மாணவர்கள் எப்படி முழு அறிவைப் பெற வேண்டும் என்பதை விவரிக்கிறது:

- ஆசிரியர்களின் சொல்லைக் கேட்டு
 - உற்ற நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து உரையாடி
 - பெரிய மன்றங்களில் விவாதம் செய்து
- இந்த மூன்று நிலைகளின் மூலம் அறிவு முழுமையாகக் கிடைக்கும் என குறிப்பிடுகிறது.

குறிப்பாக நாலடியார்:

1. அறத்தை வாழ்வின் அடிப்படையாகக் கொண்டது.
2. ஒழுக்கம், துறவறம், மற்றும் பிற சிந்தனைகள் மூலம் மனித மனதை வளப்படுத்துகிறது.
3. "முற்போக்கான அறிவுத்திறன்" ஒருவரின் மதிப்பினை நிர்ணயிக்கிறது என அறிவுறுத்துகிறது.

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் தமிழ்க் காப்பிய மரபில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகள், வாழ்க்கை முறைகள், கலைகள், மற்றும் அறவியல் கூறுகளைச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டும் இந்நூல்கள், தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்கின்றன.

கோவலனும் கண்ணகியும்

சிலப்பதிகாரத்தின் மையக் கதாபாத்திரங்களான கோவலனும் கண்ணகியும், பூம்புகார் நகரத்தின் பெருநகர வணிகக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். கோவலன் பல கலைகளைக் கற்றுயர்ந்தவனாகவும், அறத்தையும் நேர்மையையும் தழுவிய மனிதனாகவும் வாழ்ந்தவர்.

கோவலனும் மாதவியும் பெற்ற மகளுக்குப் "மணிமேகலை" என பெயர் சூட்டும் பின்னணியில், மரக்கலம் உடைந்த சமயத்தில் 'மணிமேகலா' என்ற கடல் தெய்வம் தன் மூதாதையரை காப்பாற்றியதைக் கூறி, நன்றி பாராட்டும் பண்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கோவலனின் ஒழுக்கச் சிதைவு

கோவலனின் வாழ்க்கையில் நிகழும் திருப்பங்கள் அவரது ஒழுக்கச் சிதைவால் நிகழ்கின்றன. காதல் மனைவி கண்ணகியைப் புறக்கணித்து, மாதவி எனும் கலைஞரியோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து, தன் பெற்றோர் அளித்த செல்வங்களையும் வீணடிக்கிறார். பின்னர், தன் தவறுகளை உணர்ந்து கண்ணகியிடம் வருந்தும் கோவலன், தன் செயற்கோள்களை மனமாற்றத்துடன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

கோவலனின் தவறுகள் தனிப்பட்டவருக்கு மட்டும் அல்ல, குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் தீங்கு விளைவிக்கின்றன. மன்னர், மதுரை மக்கள், மாதவி போன்றோரின் வாழ்க்கையை சீர்குலைக்கும் அளவிற்கு அது பரவுகிறது. இதன் மூலம் ஒழுக்கக் கோளாறு சமூகத்தை சீர்குலைக்கும் என்பதை இளங்கோவடிகள் வலியுறுத்துகின்றார்.

மொழியியல் கூறுகள்

சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலையில் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து வேறுபடும் மொழிநடைகள் காணப்படுகின்றன. 'காவிரி' என்ற சொல்லுக்கு இசைக்கேற்ப 'காவேரி' எனும் பெயர்கூற்று வருவது, சிலப்பதிகாரத்தின் கவித்துவ உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது.

இலக்கிய மேன்மை

இந்நூல்களில் சங்க இலக்கியங்களை விடக் காலப்பிற்பட்ட பாரதிய கலப்புகள் மற்றும் சமண, பௌத்த சிந்தனைகள் அடங்கியுள்ளன. இந்தச் சாம்பந்தங்கள் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வேறுபாடுகளைக் காட்டினாலும், தமிழ் இலக்கியத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன.

அரசநீதி

அரசநீதி என்பது தமிழின் பண்டைய இலக்கியங்களில், குறிப்பாக சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலை போன்ற படைப்புகளில், அரசின் நீதி வழிமுறைகள், ஒழுக்கத்தின் பராமரிப்பு மற்றும் சமூகத்தில் அதன் தாக்கத்தை விவரிக்கும் முக்கியமான கருத்துகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு தத்துவம் ஆகும். இதில், அரசன் மற்றும் அரசியல் தலைவர்களின் கடமைகள், ஆட்சியமைப்பு, மற்றும் ஒழுக்கத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி பேசப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில், கோவலன் மீது ஒரு பொய் குற்றச்சாட்டை சுமத்தி கொல்லப்பட்டதை பற்றி கண்ணகி, தன் கணவன் குற்றமில்லாதவன் என்பதைக் காட்சி நிரூபிக்கிறார். இந்தச் செயலில், பாண்டியன் தனது தவற்றை உணர்ந்து மன்னித்து, கொடுக்கப்பட்ட நீதி வழி இப்போது மாற்றப்படுகிறது. இதன் மூலம், மன்னர்கள் தங்கள் ஆட்சியில் துறந்துவிடாமல், குடிமக்களைப் பசித்தன்மையிலிருந்து, நோயிலிருந்து காக்க வேண்டும் என்பதையும், “கொடுங்கோலன்” என்ற பழியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

சிலப்பதிகாரம் - சில அடிகள்:

1. "மழை பொய்த்தாலோ, குடிமக்கள் தவறிழைத்தாலோ, மன்னனையே பழிப்பர்"

இந்த அடியில், மழைக்கட்டும், குடிமக்களின் தவறுகளுக்கு அரசன் தான் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இது அதிகாரத்தில் இருக்கும்போது, அரசன் மட்டும் இல்லாமல், அவன் பொறுப்பில் உள்ள அனைத்து குடிமக்களும் நெறிமுறைகளை பின்பற்ற வேண்டும் எனவும், அவை துருவமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் பேசுகிறது.

2. "குடிமக்களைப் பசி, பிணி ஆகியவற்றினின்று பாதுகாத்தலும், கொடுங்கோலன் என்ற பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சியும் மன்னர்கள் ஆட்சி நடத்த வேண்டியிருந்தது"

இது அரசனின் கடமையை மக்களுக்கு உணவு, மருத்துவ சேவைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டும் என்று வரையறுக்கிறது. மன்னர்கள் தவறாமல் குடிமக்களை காப்பாற்றுவதையும், நல்லதன் வழியில் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் எனும் கருத்தைக் கொண்டு வருகிறது.

3. "அரசனது காவல் இல்லாமையால் மாமுனிவர் தவமும் மகளிர் கற்பும் இல்லையாகும்"

இதன் மூலம், அரசனின் பாதுகாப்பு இல்லாமல், சமூகத்தில் கல்வி மற்றும் ஒழுக்கம் குறைந்து போகும் என்பதை உணர்த்துகிறது. அரசன் சமூகத்தில் ஒழுக்கம் நிலைத்திட, கடமைகளை சரியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

4. "நரகன் உயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு பரகதி இழக்கும் பண்பீங் கில்லை"

இந்த காட்சியில், பொய் சாட்சி பகர்வதை தண்டிக்கும் பூதம், அந்த நபருக்கு உயிரை எடுக்காமல் அவருடைய உண்மையை வெளிப்படுத்த உதவுகிறது. இது "நரகன் உயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு பரகதி இழக்கும் பண்பீங் கில்லை" என்று கூறி, ஒழுக்கமாற்றம் மற்றும் நல்ல தன்மையை உணர்த்துகிறது.

சமர்த்தியம்:

சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலை போன்ற படைப்புகள் அரசின் கடமைகளை மற்றும் ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றுவதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது. ஒழுக்கத்தை பின்பற்றாதவர்கள் சமூகத்தில் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. மேலும், இந்த குறளின் அடிப்படையில், "ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி" எனும் குறளுடன் இணைத்து, ஒழுக்கத்தின் உயர்வு, துருவமாகவே செயல்படும் அரசன் சமூகத்தை நல்ல பாதையில் நகர்த்தும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறு, அரச நீதி என்ற தத்துவம் தமிழின் பண்டைய இலக்கியங்களில் அரசர்களின் கடமைகள் மற்றும் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டின் வலிமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

சீவக சிந்தாமணி

சீவக சிந்தாமணி தமிழ் இலக்கியத்தில் மிக முக்கியமான ஒரு காப்பியம் ஆகும். இது சமண சமயக் கருத்துகளை எடுத்துக்கூறி, வாழ்க்கையின் நிலையாமை, அறம் மற்றும் ஒழுக்கம் போன்ற விஷயங்களை விளக்குகிறது. இதில் ஒரு

முக்கியக் கருத்தாக 'நிலையாமை' எனும் கருத்து உண்டு, அதன்படி அனைத்து விஷயங்களும் மாற்றம் அடையும் மற்றும் நிலையானது எதுவும் இல்லை.

சீவக சிந்தாமணி காப்பியத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. நிலையாமை:

- சீவக சிந்தாமணியில் ஒரு காட்சியின் மூலம் நிலையாமை என்ற கருத்தை விளக்குகிறது. ஒரு குரங்கு பலாப்பழத்தைப் பிளந்து சுவைக்க முயற்சிக்கையில், ஒரு வேளையில் மற்றொரு குரங்கு அதை பிடித்து, பலாப்பழத்தைத் தன் கையிலும் எடுத்துக் கொண்டது. இதன் மூலம், வாழ்க்கையின் அனைத்து வளங்களும் நிலையானவை அல்ல என்று கூறப்படுகிறது.

2. அரசன் மற்றும் அரசியல்:

- இக்காப்பியம் அரசன், அமைச்சர் மற்றும் அரசியல் வாழ்க்கையின் நிலையானதன்மையை பற்றி பேசுகிறது. அரசன், தனது நாட்டின் நன்மைக்காக எப்போதும் கூர்ந்து அவலோகிக்க வேண்டும். அரசியல் அதிகாரம், செல்வம் அனைத்தும் நிலையானவை அல்ல என்பதை சீவக சிந்தாமணி எடுத்துரைக்கிறது.
- அரசன் பின் வட்டார வாழ்க்கையில் மூச்சை அனுபவிக்கும் போது அதனை விடு என்பது தர்மத்தின் வழியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வளையாபதி மற்றும் குண்டலகேசி:

- வளையாபதி மற்றும் குண்டலகேசி நபர்கள் பல முக்கியமான அறச்செயல்களை விளக்குகின்றனர். அவர்கள் கூறும் அறமான குறிப்புகள்:
 - பொய் கூறாமை, புறங்கூறாமை, களவு கொள்ளாமை, உயிர்க்கொலை செய்யாமை, தாயின் வயிற்றில் இருந்து இறுதி வரை செல்லும் நிலையாமையை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

வாழ்க்கையின் நிலையாமை:

- குண்டலகேசி என்ற படத்தில் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை விளக்குவதாக ஒரு பாடல் உள்ளது, அதில் "நாளும் நாள் சாகின்றோ மால், நமக்கு நாம் அழாதது என்னோ" என்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதில் உயிரின் அவசர தன்மை மற்றும் நிலையாமையைப் பற்றி பேசப்படுகிறது.

வாழ்க்கை மற்றும் அறம்:

- சீவக சிந்தாமணி இல் ஒரே நிலையாக காத்திருக்கும் செல்வம் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. இந்நிலையில், அறம் செயல் மூலம் ஒருவர் எதுவும் தன் வாழ்நாளில் செய்ய வேண்டும். பின்வரும் துறைகளில் அறம் செயல் முக்கியமாக விளக்கப்படுகிறது.

காதல் - சங்க இலக்கியங்களில்

சங்க இலக்கியங்கள், குறிப்பாக தொல்காப்பியம் மற்றும் குறுந்தொகை போன்ற படைப்புகள், காதல் உணர்வை உயர்ந்த நிலையில் போற்றுகின்றன. இவை காதலின் நிலைபேறையும், உறுதியையும் முக்கியமாக பேசுகின்றன. தொல்காப்பியம் இவை பற்றி "மனமொத்த இருவருக்கிடையே தோன்றும் காதல், நிலைபேறு உடையதாக அமையும்" என்று குறிப்பிடுகிறது. இதை மேலும் விளக்கும்போது,

"பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டோடு
உருவு நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே"

(தொல்: பொருளதிகாரம்: 269)

என்ற பத்துப் பொருத்தங்களாக அது விரித்துக் கூறுகிறது.

குறுந்தொகை சில பாணியில், காதல் நிலை எவ்வாறு நிலைத்திருக்கும் என்பதை விளக்குகிறது. இது, "செம்புலப் பெயல் நீர் போல" என்ற கருத்துடன், காதல் வாழும் நெஞ்சங்கள் ஒரே மாதிரியாக இணையும் என்ற ஐடியாவை கொண்டுள்ளது.

நற்றிணை பாடல், காதலின் தூய்மையும், உயர்ந்த அன்பின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்துகிறது. இதில்,

"மருதநிலத்தில் தாமரைமலர்ந்திருக்கிறது.
வண்டு அம்மலரிலிருந்து தேனை எடுக்கிறது.
அத்தேனை யாராலும் தொட முடியாத குறிஞ்சி
நில மலைஉச்சியில், ஓங்கி வளர்ந்துள்ள சந்தன
மரத்தில் தேனடையாக வைத்துப் பாதுகாக்கிறது."

இந்த அழகிய வரிகள், காதலின் தூய்மையும், அதன் பாதுகாப்பையும்
உணர்த்துகிறது. மேலும்,

"நின்ற சொல்லர் நீடுதோன்று இனியர்
என்றும் எந்தோள் பிரிவு அறியலரே
தாமரைத் தண்தாது ஊதி மீமிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை"

(நற்றிணை 1: 1-5)

என்று அந்த அன்பின் தூய்மையையும் மேன்மையையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

நட்பு - சங்க இலக்கியங்களில்

நட்பு என்பது உள்ளத்தால் ஒன்றியவர்களுக்கிடையே தோன்றும் அன்பின் உறவு
ஆகும். இது மனித உறவுகளில் மிகுந்த பெருமையைப் பெற்றதாகக்
கருதப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள், குறிப்பாக நற்றிணை மற்றும்
அகநானூறு, நட்பின் பெருமையைப் போற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

நட்பின் இயல்பு

நட்பு என்பது ஒருவருடைய உயர்வுக்கு காரணமாக விளங்குகிறது. "உயிர்ஓர்
அன்ன செயிர் தீர் நட்பின்"

(நற்றிணை 72: 3) என்றும், "யாக்கைக்கு உயிர் இயைந்து அன்ன நட்பின்"

(அகநானூறு 339: 11-12) எனக் குறிப்பிட்டுள்ள பாடல்கள், நட்பின் பெருமையை
வெளிப்படுத்துகின்றன.

நட்பின் வலிமை

குறிப்பாக, "எலியைப்போல் சிறிய முயற்சி உடையவரோடு நட்புக்
கொள்வதிலும், புலியைப்போன்ற வலிமையும் முயற்சியும் உடையவருடன்
நட்புக் கொள்வதே சிறந்தது"

(புறநானூறு 190: 10-12) என்பதன் மூலம், வலிமையும் முயற்சியையும்
அடிப்படையாக கொண்ட நட்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன.

தூய்மையான நட்பு

சங்க இலக்கியங்கள் போல, நட்பு உண்மையானது மற்றும் தூய்மையானது என்று கருதப்படுகிறது. "உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் பொய்சேண் நீங்கிய வாய்நட்பினையே"

(மதுரைக் காஞ்சி - 196 -197) என ஒரு பாடல் கூறுகிறது. இதில், பொய்மை கலந்த நட்பு, பிற்பாடு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும், உண்மையான மற்றும் வாய்மை நிறைந்த நட்பு தான் சிறந்தது என்றும் கூறப்படுகிறது.

நட்பு வாழ்வின் மூலம்

அதியமான் - ஓளவையார், கோப்பெருஞ்சோழன் மற்றும் பாரி போன்ற சங்க இலக்கியங்கள், நட்பின் அழகு மற்றும் அந்த உறவுகளின் முக்கியத்துவத்தை பதிவு செய்துள்ளன. இவர்களுடன் பகிர்ந்த சிறந்த நட்புகளைக் கொண்டு, வாழ்க்கையில் உண்மையான நட்பின் ஆதாரத்தை காட்டியுள்ளனர்.

உதவி - சங்க இலக்கியங்களில் உதவியின் முக்கியத்துவம்

1. பிறருக்கு உதவுதல் சிறந்த அறம்:

- சங்க இலக்கியங்களில் பிறருக்கு உதவுதல் சிறந்த அறமாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.
- "பிறர்நோயும் தம்நோய்போல் போற்றி அறன்அறிதல் சான்றவர்க்கு எல்லாம் கடன்" (கலித்தொகை 139:2-3).
- பிறர் துன்பத்தை தம்நோயாகக் கருதி உதவுதல் என்பது மிக முக்கியமான அறமாக கருதப்படுகிறது.

2. நல்வேட்டனாரின் கருத்து:

- உண்மையான செல்வம் என்பது பிறரின் துன்பத்தை தீர்ப்பதே என்கிறார் நல்வேட்டனார்.
- "சான்றோர் செல்வம் என்பது சேர்ந்தோர் புன்கண் அஞ்சும் பண்பின் மென்கட் செல்வம்" (நற்றிணை 210:7-9).

3. பெருங்கடுங்கோவின் கருத்து:

- "உறவினர் கெட வாழ்பவனின் பொலிவு அழியும்" (கலித்தொகை 34) என கூறி, உதவியலை வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சமாக வலியுறுத்துகிறார்.

வாய்மை - சங்க இலக்கியங்களில் வாய்மையின் முக்கியத்துவம்

1. வாய்மையின் சிறந்த அறமாக பேசப்படுதல்:
 - சங்க இலக்கியங்களில் வாய்மை சிறந்த அறமாகப் பேசப்படுகிறது.
 - "பொய்யாச் செந்நா" (புறநானூறு 168:19) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
2. நன்றிச் சொல்லும் நாவே உண்மையானது:
 - வாய்மையான நாவும் உண்மையானது ஆக வேண்டும் என்பதை இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன.
3. பொய்மை ஆற்றும் விளைவுகள்:
 - "பொய்பொதி கொடுஞ்சொல்" (நற்றிணை 200) என வாய்மையையும் பொய்மையும் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.
4. நிலம் பெயர்ந்தாலும் பொய்யின்றி சொல்வது:
 - "நிலம்புடை பெயர்வது ஆயினும் கூறிய சொற்புடை பெயர்தலோ இலரே" (நற்றிணை 289: 2-3).
 - "நிலம்திறம் பெயரும் காலை ஆயினும் கிளந்த சொல்நீ பொய்ப்பு அறியலையே" (பதிற்றுப்பத்து 63: 6-7).
5. வாய்மையின் முக்கியத்துவம்:
 - வாய்மையையும் பொய்மையையும் நிலைப்பாட்டுடன் பரிசோதனை செய்யும் சங்க இலக்கியங்கள், சீரான மற்றும் ஒழுக்கமான வாய்மையை கற்றுத்தருகின்றன.

விருந்தோம்பல்

1. விருந்தினர்களை வரவேற்கும் பண்பு
 - விருந்தினர்களை முகம் கோணாது வரவேற்றல், தமிழ் பண்பின் உயர்ந்த அடையாளம்.
 - "அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும், முல்லை சான்ற கற்பின்" (நற்றிணை 142: 9-11).
2. உணவளிக்கின்ற பண்பு
 - "அமிழ்தமே கிடைத்தாலும் தாம் மட்டும் உண்ணாமல், விருந்தினருக்கும் வழங்கி மகிழ்வர்" (புறநானூறு 333).
 - விருந்தினருக்கான உணவு வழங்குதல் என்பது தமிழர்களின் பெருமையும் பண்பும் ஆகும்.
3. விருந்தோம்பல் பற்றிய சங்கப்பாடல்கள்

- "விருந்து கண்டு ஒளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை" (புறநானூறு 266).
- வீடு என்பது திண்ணை போல், விருந்தினர்களை வரவேற்ற இடமாகக் கருதப்பட்டது.

பெண்களின் நிலை

1. பெண்களின் சமூகக் கடமைகள்

- பெண்கள் வீட்டு வாழ்வில் பெரிய பங்கு வகித்தனர்.
- "நின் மகன் யாண்டுளன்" (புறநானூறு 86: 2-6) – தாய், தன் மகனை துறந்ததால் அவளது துயரம்.

2. மக்கட்பேற்றும் சமூக கடமை

- மக்கட்பேற்றல் என்பது சங்க கால மகளிரின் உயர்ந்த பண்பு.
- "மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப் பயக்குறை இல்லை தாம்வாழும் நாளே" (புறநானூறு 188: 6-7).

3. பெண்களின் கல்வி மற்றும் சமூக பங்கு

- சங்ககால பெண்கள் கல்வி, கலை, மற்றும் சமூக பங்குகளில் முன்னேறினர்.
- ஔவையார், நச்செள்ளையார், நம்முல்லையார் போன்ற பெண்பாற் புலவர்கள் சிறந்த பாடல்களை பாடினர்.

சங்க காலம் - பொற்காலம்

1. சங்க கால வாழ்க்கையின் சிறப்பு

- சங்க காலம், கல்வி, வீரம், கொடை, நட்பு போன்ற பண்புகளால் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது.
- "எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே" (புறநானூறு 187).

2. சங்க கால மன்னர்களின் பண்புகள்

- மன்னர்கள் கல்வி, வீரம், கொடை, நட்பு, சான்றோரைப் புரத்தல் ஆகிய சிறந்த பண்புகளை பெற்றிருந்தனர்.
- "நாட்டை மேன்மைக்கு உரியதாக மாற்றுவது, அரசனின் மாண்புகளே" (ஔவையார்).

3. சங்க கால வாழ்க்கையின் பெருமை

- அரசன், அவரது பண்புகளின் மூலம் நாட்டை மேம்படுத்தியவாறு, சங்க காலம் பொற்காலமாக திகழ்ந்தது.
- சமூக மற்றும் கலாசார வளர்ச்சியின் சிறந்த உதாரணம் சங்க காலம்.

வீரம்

சங்க காலத்தில், நாட்டின் எல்லைகளை காப்பதும், விரிவுபடுத்துவதும் அவசியமாக இருந்தது. போரின் கடமை மன்னனுக்கே உரியது, அவன் தலைமை செய்து போரில் செல்கையோ?

குறிப்பு: "போருக்கு தலைமை ஏற்று வழிநடத்திச் செல்லவேண்டிய கடமை மன்னனுக்கு இருந்தது"

(புறநானூறு 9:1-5)

2. அறப்போர் முறை:

பசுக்களும், பெண்களும், நோயுற்றவர்களும், மக்கட்பேறு இல்லாதவர்களும் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு செல்வதற்கு முன் அறிவுறுத்தினார், அறநெறி காட்டும், உணர்வு இங்கே வளர்ந்தது.

குறிப்பு: "போருக்கு முன்னர் அறிவுறுத்தினர்"

(புறநானூறு 9:1-5)

3. காவல் மரம்:

பழந்தமிழ் வேந்தர்களின் வெற்றியைக் குறிக்க, ஒரு மரத்தை காவல் மரமாக போற்றி, பகை மன்னனை வென்றதும் அதன் மரத்தை வெட்டி வீழ்த்துவது, அதன் அடையாளமாக திகழ்ந்தது.

குறிப்பு: "அம்மரத்தை வெட்டுப்படாமல் பாதுகாப்பது மானமுடைய வேந்தர்க்கு மறப்பண்பாகும்"

(புறநானூறு 9:1-5)

அரசின் பொறுப்பு

வானம் பொய்ப்பினும், விளைச்சல் குறையினும்,
எதிர்பாராத இடையூறுகள் தோன்றினும்
அரசன் நல்லாட்சி செலுத்தாததே காரணம் எனக் கருதுவது அன்றைய மரபு.

மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்,
இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் தோன்றினும்,
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்.

(புறநானூறு 35 : 27-29)

இந்தப் பாடல் மன்னரின் பொறுப்பை மற்றும் அவர் நல்லாட்சியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

பிறர்க்கென வாழ்தல்: சங்க இலக்கியத்தின் பார்வை

சங்கத் தமிழர்கள் பரந்த மனப்பான்மையுடனும் தன்னலமற்ற வாழ்வுடனும் சிறந்தவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். தமக்காக அல்ல, பிறருக்காக வாழ்தல் எனும் உயர்ந்த சிந்தனையை அவர்கள் பேணினர். அனைவரையும் தம் உறவினராகக் கருதிய மனப்பாங்கை, **பூங்குன்றனார்** புறநானூற்றுப் பாடலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்:

தமிழ் வரிகள்:

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

(புறநானூறு)

பொருள்:

"எல்லா ஊரும் எனது ஊராகும், எல்லோரும் எனது உறவினரே."

இந்த பாடல், கால எல்லைகளையும், நில எல்லைகளையும் கடந்தும் இன்று வரை வாழும் தத்துவமாக அமைந்துள்ளது.

சங்கப் புலவர்கள் நீதியை நேரடி போதனையாக இல்லாமல் எளிய இலக்கிய வடிவில் கூறியுள்ளனர். உதாரணமாக:

தமிழ் வரிகள்:

நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்

அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்.

(புறநானூறு 195: 6-7)

பொருள்:

"நீங்கள் நன்மை செய்ய இயலவில்லை என்றாலும், கெடுதலான செயல்களைத் தவிருங்கள்."

மற்றொரு பாடல், தன்னலமற்ற வாழ்க்கையின் மேன்மையை விளக்குகிறது:

தமிழ் வரிகள்:

உண்டால் அம்ம இவ் உலகம் – இந்திரர்

அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிது எனத்

தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவுஇலர்

துஞ்சலும் இலர் பிறர் அஞ்சவது அஞ்சிப்

புகழ்எனின், உயிரும் கொடுக்குவர் பழிஎனின்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் அயர்விலர்
அன்னமாட்சி அனையர் ஆகித்
தமக்குஎன முயலா நோன்தாள்
பிறர்க்குஎன முயலுநர் உண்மை யானே.

(புறநானூறு 182)

பொருள்:

"உலகம் வளமாக வாழ்ந்தால்,
இந்திரனின் அமிர்தமும் இனிமையற்றதாகும்.
நல்லோர் பிறர் பட்டினியுடன் இருக்கும்போது தாமாக உண்ணமாட்டார்கள்,
மற்றவர்களின் துயரம் கண்டு அவர்கள் உறங்கமாட்டார்கள்.
புகழுக்காக உயிரைக் கொடுப்பார்கள்;
பழிக்கு உலகையே பெற்றாலும் மறுப்பார்கள்.
அவர்கள் சோர்வின்றி தமக்காக முயற்சி செய்யாமல்,
பிறருக்காக வாழ்பவர்கள் உண்மையானவர்களாகத் திகழ்வார்கள்."

சங்க இலக்கியத்தின் முக்கிய கருத்துக்கள்:

1. **உலக சகோதரத்துவம்:** எல்லா பிரிவுகளையும் மீறி அனைவரும் உறவினராக கருதப்பட்டது.
2. **தன்னலமற்ற வாழ்வு:** பிறர் நலனுக்கு முன்னுரிமை வழங்கும் வாழ்க்கைமுறை.
3. **நேர்மையான நடத்தை:** நன்மை செய்ய இயலாதபோதிலும் தீமை செய்யாதிருப்பது முதன்மை.
4. **மாண்பும் உழைப்பும்:** கண்ணியத்துக்காக உயிரைக் கொடுக்கவும், பழிக்காக உலகையே மறக்கவும் தயாராக இருந்த உயர்ந்த மனம்.
5. **இனிய இலக்கிய வடிவம்:** ஒழுக்கக் கருத்துகளை நேரடியாகப் போதிக்காமல் இலக்கியத்தின் இனிய வடிவத்தில் கற்றுக் கொடுத்தது.

கம்பராமாயணம்

கம்பராமாயணம் சோழப் பேரரசின் எழுச்சி காலத்தில் தோன்றிய சிறந்த தமிழ்க் காப்பியமாகும். கம்பர் இயற்றிய இந்த மகத்தான காப்பியம், தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், இந்திய சமுதாயத்திற்கும் முக்கியமான தொன்மையான சான்று. இக்காப்பியம், ஆதி வால்மீகி இராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.

கம்பராமாயணத்தின் சிறப்பம்சங்கள்

1. நற்பண்புகளை விளக்குதல்:

கம்பராமாயணத்தில் நற்பண்புகள் வாய்ந்த பல பாத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- தசரதன்: தனது வார்த்தையை காக்கத் தன் மகனை பிரிந்த தந்தை.
- இராமன்: தந்தை சொல் தவறாமல் அரச பதவியைத் துறந்தவன்.
- பரதன்: முறை தவறிக் கிடைத்த அரசை ஏற்க மறுத்த பண்பாளர்.
- குகன்: நட்பிற்காக உயிரையும் துறக்கத் தயாரானவன்.
- சீதை: கணவனைத் தொடரும் உதாரணமான மனைவி.
- அனுமன்: கடலையும் மலையையும் கடக்கத் தயார் ஆன தண்டனைக் குற்றமற்ற தொண்டன்.

2. அயோத்தி மாநகரின் சிறப்பு:

கம்பர், அயோத்தி மாநகரை அறிவியல், கல்வி, தர்மம் ஆகியவற்றின் விளக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார்:

- கல்வி என்பது அறத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் அடிப்படையாக கருதப்பட்டது.
- கல்வியால் அடக்கம், அடக்கத்தால் நல்வாழ்வு, நல்வாழ்வால் பொருள், பொருளால் அறம் மற்றும் இன்பம் விளையும் என விளக்கப்படுகிறது.

3. இராவணனின் சிறப்புகள்:

இராவணன், எதிர்மறையான பாத்திரமாக இருந்தாலும், கம்பராமாயணத்தில் அவனது பல நல்ல குணங்கள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன:

- இசையில் வல்லமை, சிவபக்தி, தன் வலிமையை நிரூபித்தவை.
- தமையன் கும்பகர்ணனின் தர்மத்தை மதித்த துணிவு.
- மகனான இந்திரஜித் போரில் காட்டிய வீரத்தையும் செஞ்சோறு கடனைத் தவிர்க்கும் பண்பையும் குறிப்பிடுகிறது.

வில்லிபாரதம் காட்டும் அறம்

இதிகாச மரபில் மகாபாரதம்: மகாபாரதம் இந்திய இதிகாசங்களில் மிக முக்கியமான கதை. இக்கதை வடமொழியில் வியாசர் எழுதியதாகும். இந்த கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மற்ற மொழிகளில் பல பாரதக் கதைகள் எழுதப்பட்டன. தமிழில், வில்லிபுத்தூரார் இந்த மகாபாரதக் கதையை வர்ணித்தார். இக்கதையின் மையக் கருத்து:

"நன்மை வெல்லும்; தீமை தோற்கும்."

விளக்கம்:

வில்லிபுத்தூரார் மகாபாரதத்தை எவ்வாறு ஒழுக்கம் மற்றும் அறநெறி வலிமையாக முன்னிறுத்துகிறாரோ, அதேபோல் நன்மை எப்போதும் வெற்றி பெறும் என்று கூறுகின்றார். இது அவரது கதைகளில் முக்கியமான கருத்தாகும்.

பொறாமையால் விளையும் தீமை: துரியோதனனின் வாழ்வில் பெரும் குற்றம் என்னவென்றால், அவனின் பொறாமை. அவன் எந்த நேரத்திலும் பாண்டவர்களை வெறுத்து, அவர்களிடம் இருந்து குலம் முழுவதையும் பறிக்க விரும்பினான். அவனது பொறாமை, சூழ்ச்சி, வஞ்சகம் மற்றும் துரோகம் போன்ற இழிவான செயல்கள் அவனை அழிவிற்கு வழி காட்டின. வில்லிபுத்தூரார் இதை,

**"அழுக்காறு என ஒரு பாவி
திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்து விடும்."**

(திருக்குறள் 168)

விளக்கம்:

இருக்கவேண்டிய ஒழுக்கத்தில் இல்லாமல், மற்றவர்களைத் துன்பப்படுத்துவோர் இறுதியில் அழிவை அடைவார்கள். இது துரியோதனன் பற்றிய வர்ணனையை உணர்த்துகிறது.

பாண்டவர்கள் ஒற்றுமை: பாண்டவர்கள் பல நேரங்களில் பிழைகள், இடர்பாடுகள், பிரச்சனைகள் அனுபவித்தாலும், அவர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்ததால் வெற்றிபெற்றனர். இவர்கள் தங்களது சபையுடன் தம்முடைய திறமைகளை காட்டி, போரில் பல வெற்றிகள் கண்டனர். இக்கதை, ஒற்றுமையிலும் நன்மை தான் இறுதியில் வெற்றி பெறுவதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

**"ஒற்றுமை ஒங்கி நிற்கும் போது,
துன்பங்கள் தொலைந்து, வெற்றி வரும்."**

விளக்கம்:

ஒற்றுமை என்பது வெற்றியின் அடிப்படை. ஒரே நோக்குடன் செயல்படும் போது எந்தவொரு எதிர்ப்பு அல்லது சிரமமும் நீங்கி வெற்றி கிடைக்கும்.

தருமனின் அறநெறி: தருமன், அன்பும், நம்பிக்கையும், பொறுமையும் கொண்டவன். அவன் எப்போதும் உண்மையை சொல்வதற்கு விரும்புவான்.

அதற்கான உதாரணமாக, அசுவத்தாமன் என்ற வீரன் போரில் இறந்ததாக கூறும்போது, தருமன் அதனை மறுத்தான். தருமன் கூறுவது:

**"பொய்மை கூறும் பயனால்
அறமும், புகழும் அழிவதாம்."**

விளக்கம்:

பொய் சொல்லுவதன் மூலம் நம் புகழும், நன்மையும் அழிந்துவிடும். அதனால் அறமும், உண்மையும் எப்போதும் முக்கியமானவையாக இருக்க வேண்டும்.

துரியோதனன் - அறமற்றவன்: துரியோதனன், தனது பிறந்த நாளில் முதல் பாண்டவர்களுக்கு எதிராக செயல்பட்டான். அவனின் பேராசை மற்றும் பொறாமை அவரை தீமைகளுக்குக் கடந்து, குலத்தைக் கொஞ்சம் வரை இழுக்கிறன. அவன் தன்னுடைய உடன்பிறப்புகளின் அறிவுரைகளை புறக்கணித்தான்.

**"தீங்கொரு வடிவமாம் திறன் சுயோதனன்,
அறமற்றான் அறியாது அழிவை தழுவினான்."**

விளக்கம்:

துரியோதனன், தன்னுடைய தீய வழிகாட்டிகளால் அவனை அழிவுக்குக் கொண்டுசென்றது. அவன் அறம் மறந்து செயல்பட்டான், இதனால் அவன் தோற்றான்.

தருமனின் அறிவுரை: தருமன், துரியோதனனுக்குச் செய்த அறிவுரையில், சில செயல்களில் கூடத் தவறாமல் அறத்தின் வழி நடத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறான்.

**"சினமொடு குற்றம் சொல்லுதல்,
நட்பின் பின் ஐயம் கொள்ளுதல்,
சூதாடுதல் - இவை
தீமை பயக்கும் வழிகள்."**

(பாடல் 1103)

விளக்கம்:

பொய் சொல்லுதல், அதனால் பிறரை நகைவிடுதல், நண்பர்களுடன் உள்ள உறவுகளை முறித்தல், மற்றவர்களின் குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டுதல் என்பது தீமை என்பதை தருமன் சொல்லுகிறார்.

அசுவத்தாமனின் அறவழி பிறழ்தல்: பாண்டவர்களின் புதல்வர்களை கொன்ற அசுவத்தாமனை,
துரியோதனன் கடிந்து சொன்னான்:

**"போர்க்களத்தில் அறமோடு நடப்பதே
மக்கள் வழக்கின் நெறி."
(பாடல் 4301)**

விளக்கம்:

போரின் மிக முக்கியமான வகை ஒன்று, அறத்தைப் பின்பற்றுவதே. அசுவத்தாமன் அறவழியில் தவறியதால், துரியோதனன் அவனை சாடியிருக்கிறான்.

வில்லிபுத்தூரார் அறத்துணர்வு: வில்லிபுத்தூரார் தன் காவியத்தில் அறத்தையும், ஒழுக்கத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார். இவரது கதைகள், வியாசரின் மகாபாரதத்திலிருந்து அறம், ஒழுக்கம் மற்றும் நெறி என்பவற்றின் முக்கியத்துவத்தை காட்டுகின்றன.

**"அறத்தின் வழி வாழ்ந்தால்
அழிவில்லை; துன்பம் தொலைவாய்."**

விளக்கம்:

அறத்தின் வழியில் வாழ்ந்தால், எந்தவொரு பிரச்சனையும் இல்லாமல் வாழ முடியும்.

தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிகள்

தமிழ் இலக்கியங்களில், குறிப்பாக காப்பியங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் பல்வேறு பண்புகள் மற்றும் நல்ல முறைகள் கதைப்பாத்திரங்களின் மூலம் ஒளிப்படமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. இவை வாழ்வியல் நெறிகளின் பிரதான குறிக்கோள்களை உணர்த்துகின்றன. கீழே சில முக்கியமான பண்புகளும் அவற்றின் பிரதான பாத்திரங்களும் காணப்படுகின்றன.

தாய்மை மற்றும் தாயின் பராமரிப்பு

- **மாதவி, குந்தி:** தாய்மையின் மிகுந்த விசயத்தை அவற்றின் பாத்திரங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இரு பெண்மைகள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கான தாய்மையின் உறுதியையும் தியாகத்தையும் காட்டுகின்றன.

கற்பித்தல் மற்றும் அமைதி

- **கண்ணகி, சீதை, பாஞ்சாலி:** கற்பிக்கும் பண்பு மற்றும் அமைதி என்பவை இவற்றின் வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சங்கள். இவை எல்லாம் அறம் மற்றும் ஒழுக்கத்தின் பார்வையில் முக்கியமான பாத்திரங்களாக அமைந்துள்ளன.

தந்தை பாசம்

- **தசரதன்:** தந்தை பாசம் மற்றும் அவரது பாசத்தின் வகைகள், அவன் மகன் இராமனுடன் கொண்ட உறவை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதன் மூலம் நம் சமூகத்தில் தந்தையின் பராமரிப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

பொறுமை மற்றும் நேர்த்தி

- **தருமன், இராமன்:** இவர்கள் அவற்றின் ஒழுக்கத்தை மற்றும் பொறுமையை வெளிப்படுத்துகின்றனர். வாழ்வின் கடினங்களில் எவ்வாறு தத்துவங்களை செயல்படுத்துவது என்பதைக் காண முடிகிறது.

நட்பு மற்றும் உறவுகள்

- **குகன், கர்ணன்:** நட்பு மற்றும் உறவுகளை வலுப்படுத்தும் போது அந்த பொறுப்பை ஏற்றவர்கள். நல்ல உறவுகள் அவற்றின் திறமைகளை முழுமையாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஈகை மற்றும் நம்பிக்கை

- **கர்ணன்:** கர்ணன் அறத்திலும் ஈகையிலும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றவராக விளங்குகின்றார். அவன், கல்லாதபோதும் அறமாக செயல்படுவதைப்பற்றி உரைத்துக் கூறுகிறது.

நீதிமுறை மற்றும் அரசின் கடமைகள்

- **பாண்டியன்:** அரசனாகவும், உறுதியுடன் மக்கள் நலனில் செயல்படும் வழிகாட்டியாய் நெறிகளை காட்டுகின்றார்.

தியாகம்

- **பீஷ்மர், பரதன்:** தியாகத்தின் முக்கியத்துவம் மற்றும் அதன் பின்விளைவுகளை அவற்றின் பாவனையில் காணலாம். தியாகத்தை மனித வாழ்க்கையில் பிரதானமாக காட்டுவது.

தீமை மற்றும் தவறான வழிகள்

- சகுனி, கோவலன், இராவணன், துரியோதனன், சூர்ப்பணகை: தீமை மற்றும் குலவெறுக்கும் பாத்திரங்களை இவர்கள் காட்டுகின்றனர். அவற்றின் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள், மற்றவர்களை ஏமாற்றுவதற்கான வழிகள் கடுமையானது.

கதைப்பாத்திரங்களின் மூலம் நெறிமுறை:

இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் நேரடியாக பேசாமல், கதைப்பாத்திரங்களின் மூலம் முறைமைகளைக் காட்டுகின்றன. இந்த வழியில், அவை சிறு சிறு கதைகளாக கற்றுக் கொடுக்கின்றன. இந்த நூல்கள் மற்றும் காப்பியங்கள் மக்களின் மனதில் பலவகையான கருத்துக்களையும் நடத்துகைகளையும் செம்மையாக பதிக்கின்றன.

நிறைவுரை:

இலக்கியங்கள் பொதுவாக அறத்தின் வழி நெறிகளை, தர்மம், ஈகை, பொறுமை, நட்பு மற்றும் தியாகம் போன்ற பலமான கொள்கைகளை காட்டுகின்றன. இவை மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்து, அவர்களின் வாழ்வியல் நெறிகளையும் அவற்றின் ஆழமான கருத்துகளையும் உருவாக்குகின்றன.

பயிற்சி வினாக்கள்

- 1.சங்க இலக்கியத்திற்கு பிறகு எழுந்த இரட்டை காப்பியங்கள் பற்றி பகுப்பாய்வு செய்க (PYQ)
- 2.தமிழ் கலாச்சாரத்தில் விருந்தோம்பலின் முக்கியத்துவத்தை சங்க கால இலக்கியங்கள் எவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றன, மேலும் அம்மக்களின் பண்பாட்டு மரபுகளை சான்றாதாரங்களோடு விவரிக்க.
3. சங்க கால மன்னர்களின் வீரம், ஆட்சி முறை மற்றும் நீதி நிர்வாகம் பற்றிய நெறிமுறைகளை சங்க இலக்கியங்கள் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றன?